

Västanvind

D

45

Svagt

En dag blev hela havet en öken för min syn
Och ingen fågel syntes där kretsas under skyn
Jag gick bland vilda rosor, bland rönnar och bland slån
Och tänkte på min älskade som är långt härifrån

Normalt

Jag lade mig på marken, jag nämnde hennes namn
Jag tryckte mig mot jorden som var det hennes barm
Och solen sjönk i havet och kvällen blev så varm
Jag slumrade och trodde, hon somnat på min arm

Svagt

Då hörde jag hur göken han gol – men om en stund
Jag somnade på nytt med en vildros mot min mun
Jag var så trött av kärlek, jag var så trött av sorg
Min älskade har lämnat mig och rest till Göteborg

Normalt

Men akten er i gossar på Sveriges västra kust
Som resen ut till havet och västanvindens pust
Där givas många löften, men hållas ganska få
://:Nej västanvind och flickor kan ingen lita på://: